

LAS PERSONAS SON LO PRIMERO
ACABAR CON LAS POLÍTICAS DE AUSTERIDAD
POR UNA RENTA MÍNIMA GARANTIZADA

ASÍ Cinco millones de personas en paro
El empleo que se crea es de baja calidad
Los salarios pierden poder adquisitivo
Crecen la pobreza y la desigualdad
Se vulneran las libertades y el derecho de huelga

NO SALIMOS DE LA CRISIS

#1mayo

125 AÑOS DEL PRIMERO DE MAYO EN ESPAÑA (1890-2015)

CCOO torna a reclamar en el Primer de Maig polítiques al servei de la ciutadania El divendres 1 de maig cal reivindicar amb força unes polítiques que estiguin al servei de la ciutadania i que defensin i reconstrueixin el nostre malmès estat del benestar. **Calen governs que siguin al costat de les persones i cal denunciar les mesures de retallades, que han provocat una progressiva pèrdua del poder adquisitiu de la gent treballadora, com també dels pensionistes i de les persones que es troben a l'atur i de totes aquelles que ja han esgotat les prestacions, que són desenes de milers i van en augment.**

BARCELONA, 11.30 hores. Ronda de Sant Pere / Passeig de Gràcia.
TARRAGONA, 11.30 hores. Estàtua dels Despallats (pendent de confirmació).
LLEIDA, 12.00 hores. Plaça del Treball (pendent de confirmació).
GIRONA, 12.00 hores. Plaça de la Independència

EDITORIAL

18 d'abril, dia d'acció global contra els tractats de lliure comerç

Participa en els actes i manifestacions que convoquin a la teva ciutat

L'Acord Transatlàntic per al Comerç i la Inversió (TTIP) és una proposta d'acord que s'està negociant entre Estats Units i la Unió Europea de manera opaca fins que la ciutadania ho ha denunciat públicament. No és l'únic, també estan negociant de manera fosca un tractat per a la liberalització total de tots els serveis (TISA).

CCOO de Catalunya i les organitzacions de la campanya contra el TTIP han convocat una manifestació el proper 18 d'abril, a les 17 h, davant de la seu de la Comissió Europea a Barcelona, al passeig de Gràcia, 90..

Article de Joan Carles Gallego, publicat a diarideltreball.cat (FSC recomana la lectura de diarideltreball.cat)

TIP: mercat i interès vers societat i drets

Joan Carles Gallego

La disjuntiva entre un mercat regit per l'interès de les grans multinacionals enfront a una societat articulada pels drets i llibertats, es desprèn de la crònica de l'eurodiputat Ernest Urtsun quan evidència la paranoia secretista amb què es negocia el TTIP (Acord Transatlàntic de Comerç i Inversió) entre la Comissió Europea i els EUA. Ell, representant electe per la ciutadania, només va poder consultar els documents –i no tots– durant un màxim de dos hores, prèvia sol·licitud i amb certificació signada de confidencialitat, sol en un habitacle de dos metres quadrats, sense mòbil, paper ni llapis. Només faltava deixar a la porta l'ús de la raó crítica. L'opacitat només s'explica per l'interès de les multinacionals d'un i altre costat de l'Atlàntic, que controlen la negociació, per determinar sense interferències democràtiques les clàusules que els permetin actuar amb les menors regulacions, compromisos i responsabilitat social.

Coneixem els efectes socials i laborals de tractats similars, que desvirtuen el treball i funcions de les organitzacions multilaterals i cedeixen la iniciativa a les transnacionals i, tot i el secretisme, arriben notícies i filtracions d'esborranys, que evidencien que el TTIP és una de les més greus amenaces als drets laborals, als serveis públics i al medi ambient en les darreres dècades. Posa en qüestió la sobirania democràtica i ataca l'actual model social europeu (avui afeblit per les polítiques d'austeritat), ja que els contractes signats per les empreses multinacionals i els compromisos d'inversió i rendibilitats esperades, prevaldran sobre els drets i garanties, siguin laborals, civils, socials, etc.

El TTIP no és un tractat comercial, perquè el principal benefici que preveuen els lobbies no ve de l'eliminació d'aranzels, sinó de la convergència regulatòria per definir normes i estàndards comuns a banda i banda de l'Atlàntic. L'efecte serà una reducció del comerç intern a la UE, enfonsant sectors industrials i pressionant més els salaris i la pèrdua d'ocupació. Com amb altres tractats existents, aquest incorporarà tribunals d'arbitratge privats (ISDS) i el mandat d'un consell de cooperació regulatòria, que qüestiona la sobirania legislativa dels estats, subordinant-la a l'expectativa de benefici de les empreses. La convergència regulatòria és, de fet, una harmonització a la baixa, que en el marc laboral suposa una greu amenaça (EUA només ha signat 14 normes internacionals del treball i l'estat espanyol 133; i 2 de 8 normes fonamentals). Es donarà un pas més en la tendència a la privatització dels serveis públics, ja que aquests no estan exclosos de la negociació del TTIP, i les clàusules socials dels contractes públics perillaran, ja que es crearà un "mercat" de serveis europeus on fer atractius negocis pel capital d'EUA. La protecció de la salut i el medi ambient s'afeblirà, ja que no caldrà demostrar la innocuïtat dels productes i l'alimentació s'obrirà a organismes genèticament modificats (OGM), pesticides o hormones del creixement actualment restringides, i la competència transatlàntica pressionarà els estàndards mediambientals. En definitiva, el TTIP és una fugida endavant de les injustes i inútils polítiques d'austeritat a Europa i ens condemna a ser el soci feble del que és el complement econòmic de l'Aliança atlàntica (OTAN).

El Tractat pretén, en darrera instància, una nova transferència de riquesa del treball al capital i l'extinció d'un projecte d'Estat de benestar propi del model social europeu. Per assegurar el poder comercial nord-americà es limita la possibilitat d'un espai econòmic europeu competitiu globalment, imposant el control normatiu americà en les relacions amb les potències emergents i afeblint les sobiranes nacionals, que es supediten al mercat global.

Europa no té cap necessitat de subordinar-se a un model social i econòmic que és una amenaça real als nostres drets i condicions, ja que pot tenir un joc propi a nivell global, projectant un model social en què el treball de qualitat, la cohesió social i territorial siguin els eixos d'un creixement just, sostenible i solidari. Estan sorgint iniciatives arreu d'Europa, i ací, per aturar les negociacions i forçar una consulta pública sobre el Tractat. El moviment sindical europeu, els grans sindicats i la pròpia Confederació Europea de Sindicats (CES), participen d'aquestes plataformes ciutadanes, cridant a signar la iniciativa ciutadana europea, 'Stop TTIP' i impulsant la manifestació del proper dia 18 d'abril a Barcelona, i altres ciutats, per dir ben fort ¡NoTTIP!, ja que la liberalització del comerç no és cap sortida a la crisi, però, per contra, té enormes costos socials i laborals.

CCOO de Catalunya i les organitzacions de la campanya contra el TTIP han convocat una manifestació el proper 18 d'abril, a les 17 h, davant de la seu de la Comissió Europea a Barcelona, al passeig de Gràcia, 90. El recorregut de la manifestació passarà pel passeig de Gràcia, la plaça de Catalunya, la ronda de Sant Pere, la plaça d'Urquinaona i la Via Laietana fins a la plaça de Sant Jaume de Barcelona.

Serveis a la
Ciutadania
Digital

CCOO Federació Serveis a la Ciutadania

www.ccoo.cat/fsc

Via Laietana 16 • 08003 Barcelona

número 138

Assemblea Sindical Oberta, el sindicat davant la nova realitat social

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya, màxim òrgan de direcció del sindicat entre congressos, ha aprovat impulsar l'Assemblea Sindical Oberta, que vol ser un espai de debat i reflexió obert a la societat per actualitzar el paper del sindicat i la seva funció davant de la nova realitat social i laboral. Aquesta Assemblea Sindical Oberta s'emmarca dins de la celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, tindrà el seu punt de partida el proper Primer de Maig i la seva tasca arribarà fins als mesos d'octubre i novembre coincidint amb la cloenda dels actes de l'aniversari. Les conclusions d'aquests debats i reflexions serviran per orientar el sindicat de cara a la seva organització i actuació en el futur.

CCOO va néixer en una assemblea, però ara cal reflexionar, també en format d'assemblea oberta, sobre els canvis que s'estan produint en el mercat de treball i en la societat, que plantegen la necessitat de transformacions en la manera com s'organitza el sindicat, o en la manera com actua, i les respostes que cal donar davant les demandes que actualment fan els treballadors i les treballadores. Segons Gallego, la utilitat i la funció social del sindicat es manté, però en un context social i laboral molt diferent. Per aquesta raó, CCOO de Catalunya impulsa aquest debat obert als treballadors i treballadores, a l'afiliació i al conjunt de la societat. Gallego va puntualitzar "parlem d'organitzacions socials i de persones, de professionals del món de la cultura, de la universitat, de l'economia. Hem de fer una reflexió conjunta de com ha d'actuar el sindicat davant dels nous problemes dels treballadors i les treballadores com són la precarietat laboral, la pèrdua dels llocs de treball, quines són les seves expectatives vitals... Hem de saber quines són les demandes que fa la societat al sindicat per donar respostes ajustades a la realitat actual".

S'està sortint de la crisi des d'un punt de vista de dades macroeconòmiques, però correm el risc de patir dèficits estructurals, socials i laborals de conseqüències imprevisibles. Per evitar que aquests dèficits es consolidin cal fer-los aflorar i donar-los una resposta ajustada i efectiva.

Extret d'un article de Manel Garcia Biel
publicat a NUEVA TRIBUNA

Actualidad de Gramsci y Berlinguer frente a la hegemonía de la derecha

En aquest article, Manel Garcia Biel fa un repàs als plantejaments de Berlinguer a l'any 1977 on fa un plantejament molt diferent al que ara coneixem per austeritat, en el marc de la batalla ideològica per l'hegemonia.

En un momento como el actual en el que, aprovechando una crisis derivada de un sistema económico y social injusto, se imponen políticas económicas y sociales de una derecha, que hegemoniza el discurso político, con recetas basadas en una austeridad concebida como recorte del estado de bienestar, y frente a ello no aparecen alternativas contrapuestas y claras desde la izquierda es bueno recuperar discursos como el que a continuación reproducimos:

“La austeridad es el medio de impugnar la raíz y sentar las bases para la superación de un sistema que ha entrado en una crisis estructural y de fondo, no coyuntural, y cuyas características distintivas son el derroche y el desaprovechamiento, la exaltación de los particularismos e individualismos más exacerbados, del consumismo más desenfrenado. Austeridad significa rigor, eficiencia, seriedad y también justicia; es decir, lo contrario de todo lo que hemos conocido y pagado hasta la presente, que nos ha conducido a la gravísima crisis...” “abandonar la ilusión de que es posible perpetuar un tipo de desarrollo, basado en la expansión artificial del consumo individual, que es fuente de derroche y parasitismo, de privilegios y dilapidación de los recursos y desequilibrios financieros”

Las frases anteriores nos parecen de plena actualidad, a pesar de que se trata de un discurso de Enrico Berlinguer en las Conclusiones ante la Convención de Intelectuales en enero de 1977.

(.....)

Como señalaba Gramsci la hegemonía que asegura su cohesión corresponde a una nueva visión global del mundo, visión ideológica, y que representa la capacidad para afrontar el conjunto de los problemas de la realidad social e indicar soluciones concretas de la base socio-económica. En la lucha ideológica se trata de convencer a la mayoría de la población de que sus intereses inmediatos y futuros coinciden en este planteamiento ideológico.

Volvamos a otro extracto del discurso de Berlinguer: “cuando planteamos el objetivo de la superación de los modelos de consumo y de comportamiento, inspirados en un individualismo exagerado; cuando planteamos el objetivo de llegar más allá de la satisfacción

de necesidades materiales, artificialmente creadas, y también más allá de la satisfacción de las actuales formas irracionales, costosas, alienantes y socialmente discriminatoria, de necesidades que, claro que sí, son esenciales cuando planteamos el objetivo de la plena igualdad y liberación efectiva de la mujer, que es hoy uno de los temas más importantes de la vida nacional, y no sólo de ésta; cuando planteamos el objetivo de la participación de los trabajadores y de los ciudadanos en el control de las empresas, de la economía, del Estado; cuando planteamos el objetivo de la solidaridad y cooperación que conduzca a una redistribución de la riqueza a escala mundial; cuando planteamos ese tipo de objetivos ... ¿qué estamos haciendo sino proponer formas de vida y de relación entre los hombres y los Estados, más solidarias, más humanas y más sociales que desbordan, por lo tanto, el marco y la lógica del capitalismo?”

En estos momentos es importante resaltar que muchos de los planteamientos de Berlinguer servirían de base para armar un pensamiento de confrontación con la derecha hegemónica. Su concepto de austeridad, que no significa recortes en el estado del bienestar sino más bien lo contrario, lucha contra el consumismo individualista. La redistribución de la riqueza, es decir fiscalidad justa y progresiva. Su planteamiento también lleva implícita la defensa de un desarrollo sostenible base de la concepción ecologista moderna. El derecho a la emancipación de la mujer. El control supraestatal de los mercados, que hoy en día pasaría, en nuestro caso por reivindicar una Europa federalmente unida política, económica y socialmente. Otro aspecto básico estaría en la democratización de las relaciones laborales y del poder en la empresa.

En definitiva nuestros desconcertados y descentrados políticos de izquierda deberían plantearse ser una alternativa radical a la actual hegemonía de los mercados. Es decir una oposición de raíz a la actual ideología dominante que llega hasta el extremo de deslegitimar la propia existencia de la política y que hasta pretende impedir la legítima discrepancia con las bases del actual estado de cosas.

La difícil situación social actual y las consecuencias derivadas de la aplicación de las políticas regresivas de la derecha sólo puede resolverse desde la política. La movilización social por sí sola no podrá detener la actual situación y no es lógico ni justo exigir a la izquierda social solucionar lo que es un problema político. Únicamente desde una alternativa política que englobe la respuesta social se podrá conseguir una salida progresista y poner fin al proceso de regresión que vivimos en todos los ámbitos de la sociedad.

Es proposen 11 jornades de mobilitzacions a tot l'Estat davant el bloqueig del conveni col·lectiu i les retallades de personal

CCOO anuncia vaga a Correos en plena campanya d'eleccions autonòmiques i locals

CCOO, sindicat majoritari a Correos, ha proposat a la resta d'organitzacions sindicals la convocatòria d'onze jornades d'aturades i vagues generals a tot l'Estat el 30 d'abril, el 4, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 de maig pel bloqueig de més d'un any i mig del conveni col·lectiu per part dels responsables polítics d'Hisenda, SEPI i Correos, i contra la seva proposta de seguir retallant ocupació malgrat les 14.000 ocupacions perdudes en els últims 5 anys.

Després del parèntesi de quatre mesos sense que els responsables polítics d'Hisenda, la SEPI i de Correos hagin estat capaços de fer una proposta seriosa per desbloquejar del conveni col·lectiu dels 52.000 treballadors i treballadores de Correos, i amb l'amenaça d'imposar una nova retallada extra de llocs de treball, malgrat el salvatge ajust d'ocupació de 14.000 llocs en els últims cinc anys, CCOO ha anunciat que reprèn les mobilitzacions aparcades al novembre per les quatre organitzacions convocants (CCOO, UGT, CSI-F i SL) amb un calendari per als mesos d'abril i maig, amb diverses mobilitzacions.

Per CCOO ha quedat manifesta la falta d'impuls i de suport per part dels responsables polítics i directius de torn a l'empresa pública Correos, que ha ocasionat un greu deteriorament del servei postal públic al que estan deixant sense treballadors i treballadores i cap a una ciutadania a la qual estan privant de rebre un servei de qualitat i amb la periodicitat de cinc dies a la setmana.

A més, i de forma absolutament rebutjable per immoral, els responsables d'Hisenda, de SEPI i de Correos, continuen amb la reducció de personal tot i la forta retallada d'ocupació d'11.000 llocs menys en el que portem de legislatura (3.000 més des del 2010), dels quals 8.000 són fixos. Aproximadament 1.000 són a la província de Barcelona, per la via de l'amortització, sense cobertura en la contractació, més treball i quilòmetres i multivalència funcional, i malgrat negar qualsevol contrapartida salarial i incomplir els acords d'ocupació aconseguits amb les organitzacions sindicals en l'actual conveni. Tot això està provocant un augment de la pressió, de l'estrès i de les baixes i un clar perjudici a la prestació del servei a la ciutadania.

CCOO avisa que si l'empresa i els responsables d'Hisenda i SEPI continuen pel camí de la retallada i d'asfíxia a l'operador postal públic, la mobilització continuarà a l'octubre i al novembre per irresponsabilitat dels polítics i dels directius. I assenyala que l'única via de solució al conflicte passa per un increment salarial, la paralització de l'ajust de plantilla i la regulació de la ultraactivitat, en el marc d'una nova regulació laboral.

CCOO presenta les seves al·legacions a l'Avantprojecte de llei del sector ferroviari

Aquest avantprojecte és important per l'obligatòria incorporació de la legislació comunitària a la legislació nacional, per la qual cosa les al·legacions són sobre aquells aspectes en què el Govern de la nació té potestat de decisió en la seva aplicació immediata o no i, especialment, els que suposen una degradació de la competència pública i un transvasament d'aquesta competència als marges del negoci privat.

Encara que la legislació europea dóna de termini fins a finals del 2019 per a la liberalització ferroviària, el Govern ha volgut accelerar els passos perquè empreses privades competeixin amb la pública en el sector. CCOO fa temps que adverteix, i amb aquestes al·legacions es reitera en la seva posició, de l'error que suposa aquest procés, un error que ja ha marcat l'experiència negativa en altres països i que sempre han pagat els mateixos: usuaris i usuàries i treballadors i treballadores. Podem exemplificar aquesta situació amb el cas britànic. Regne Unit, que va privatitzar tota la seva xarxa a principis dels noranta, està mal gestionat i surt més car que abans per a l'Estat i per als passatgers. Les experiències de liberalització mostren, en lloc d'una millora dels serveis ferroviaris de viatgers, un sensible increment dels preus dels bitllets i un increment de costos per a les finances públiques.

Les al·legacions que proposa CCOO van dirigides a la defensa dels llocs de treball, juntament amb la creació d'ocupació de qualitat que asseguri unes empreses públiques fortes i amb futur i eviti unes empreses privades amb marges de benefici a costa de la precarietat i de no aconseguir els nivells de seguretat necessaris. Para CCOO, i tenint en compte aquestes experiències anteriors en altres països que ja han començat la seva liberalització, la introducció de la competència induirà les empreses a reduir costos; seriem davant empreses low cost, com les que afloren en vol, en les quals, les empreses privades, en el seu afany pel benefici, podrien no complir amb tots els estàndards de qualitat i manteniment, la qual cosa perjudicaria els viatgers i a la comoditat que suposa viatjar amb tren. També podran donar-se situacions de dúmping social, en les quals les noves empreses privades tractin de manera precària els seus treballadors quant a jornada, salari o drets.

CCOO ha treballat minuciosament revisant aquest avantprojecte i ens hem adonat, per exemple, d'errors morfològics que podrien alterar el significat de la normativa o que podrien donar lloc a certes incidències. És el cas de l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària, en la qual en un article la denomina com a tal, i un altre, Agència de Seguretat Ferroviària.

Dins dels aspectes negatius d'aquest avantprojecte trobem la feble protecció del dret de la ciutadania a usar el ferrocarril públic, a través de les obligacions de servei públic (OSP). La conseqüència de la lliure competència sobre les línies serà que les companyies competiran per les línies i horaris més rendibles, i les línies i horaris menys rendibles veuran els seus serveis reduïts de manera dramàtica. Es tancaran línies considerades no rendibles econòmicament, fet que suposaria la incomunicació de centenars de persones i l'obligació per a elles de prendre el cotxe o un altre tipus de transport per desplaçar-se.

A més, s'ha de parar esment a l'ús del terme eficiència per part de la redacció de l'avantprojecte, especialment en assumptes relacionats amb la seguretat, ja que no s'han de barrejar l'obligatorietat de les inversions en seguretat i els objectius d'eficiència relacionats amb el transport mateix o amb l'economia.

Les al·legacions realitzades van encaminades a l'existència d'un únic administrador d'infraestructures que sigui públic (mentre que l'avantprojecte al·ludeix a la possibilitat que n'existixin diversos, ja que s'hi refereix en plural). També es defensa el sector públic, ja que l'avantprojecte ho eludeix en nombroses ocasions. Una altra anotació és el manteniment del material, amb relació a què CCOO exigeix un servei que no posi en risc la qualitat i la seguretat del servei ofert, atès que l'avantprojecte deixa la possibilitat que aquest manteniment el facin empreses privades. A més, en les finalitats de la llei no es fa referència a les obligacions de servei públic i haurien d'incloure's amb la finalitat de salvaguardar-les. Un altre aspecte a destacar és la racionalització de costos amb diferents punts de vista en l'avantprojecte i les al·legacions de CCOO. Es fa referència als certificats europeus de seguretat amb frases de vegades molt vagues en la seva redacció que deixen la porta oberta a situacions que, sent molt greus, poguessin quedar indemnes. Una altra de les propostes que fa CCOO en aquestes al·legacions és la creació d'un holding públic d'empreses que inclogui l'operació i la infraestructura pública (i que entra dins dels paràmetres de la legislació comunitària), tenint en compte el vincle inevitable que existeix entre el ferrocarril i la via; amb companyies separades aquestes sinergies es perden, i això té conseqüències greus sobre la seguretat de l'ocupació i les condicions laborals.

CCOO ACUSA A CATALÁ DE FER SERVIR L'ENGANY PER JUSTIFICAR LA PRIVATITZACIÓ DEL REGISTRE CIVIL

CCOO denuncia que el Govern segueixi endavant amb el seu projecte de privatitzar el Registre Civil: els Registradors de la Propietat i Mercantils no estan integrats en l'Administració, el seu personal no és funcionariat públic. Les dades de milions d'espanyols i d'estrangers que viuen a Espanya seran gestionats per personal d'àmbit privat i els ingressos dels Registradors, multimilionaris a més, procediran dels beneficis derivats de l'exercici d'una funció pública per la qual cobraran directament als ciutadans, com qualsevol professional liberal. Si no es privatitzarà el Registre Civil, per què no deixar, als seus Secretaris Judicials actuals i personal de l'Administració de Justícia, continuar la seva carrera en el nou Registre Civil, aprofitant el coneixement i experiència adquirida durant tant de temps?.

Per a CCOO Catalá menteix deliberadament quan afirma que els serveis prestats pel Registre Civil seguiran sent gratuïts per als ciutadans en els mateixos termes que ara. Prova d'això és el projecte de Llei de tramitació de la nacionalitat espanyola per residència, avui en tràmit en el Senat, que estableix expressament que el Govern podrà establir aranzels per retribuir als Registradors per totes les actuacions derivades d'aquests expedients (tramitació de l'expedient, jurament de nacionalitat, inscripció de naixement i nacionalitat). O el projecte de Llei de Jurisdicció Voluntària, que amplia la competència en la tramitació dels expedients als Notaris, i permet l'establiment d'aranzels per a això.

Aquests expedients, que constitueixen més del 80 % d'expedients del Registre Civil, avui són gratuïts i demà deixaran de ser-ho. Exemple de gratuïtat són els 4 milions d'euros que el Ministeri de Justícia pagarà al Col·legi de Registradors de la Propietat i Mercantils, segons consta a l'encàrrec de gestió publicada en el BOE de 7 d'abril, o les esmenes proposades pel Ministeri de Justícia a un projecte de Llei en tramitació al Congrés, consensuades amb el Col·legi de Registradors, per al cobrament dels llibres de família, manifestacions sobre veïnatge civil, capitulacions, canvis de nom, etc., que han aparegut en diversos mitjans de comunicació.

CCOO denuncia que amb la privatització no es compleix amb l'imprescindible consens amb tots els grups parlamentaris, que en la seva immensa majoria rebutgen la privatització, ni amb la resta de la societat. No hi hauria un rebuig de la privatització si hagués consens de totes les forces polítiques de l'arc parlamentari. Excepte el PP, la majoria de les organitzacions socials i ciutadanes s'han mostrat contràries.

CCOO rebutja que la privatització del registre suposi un model més eficient enfront de l'actual. Si hi ha deficiències o demores en alguns Registres es deuen a la falta de dotació de mitjans personals i materials, responsabilitat del Ministeri de Justícia.

Aquesta setmana, per exemple, alguns registres civils no tenien paper per expedir certificats, i el Ministeri no els hi subministra. Durant mesos 150.000 expedients de nacionalitat iniciats l'any 2014 han estat paralyzats al Centre de Digitalització del Col·legi de Registradors de la Propietat, fins que el Ministeri ha subscrit per 4 milions d'euros una encomana perquè aquests es facin càrrec de la seva tramitació, en comptes d'ampliar el personal del Ministeri de Justícia per a la seva tramitació i resolució, en una solució que hauria estat sens dubte molt menys costosa per a l'erari públic.

CCOO denuncia que la privatització del Registre Civil suposarà un servei molt més allunyat dels ciutadans. Només hi haurà Registres Civils a les capitals de província i algunes ciutats de més de 100.000 habitants, desapareixeran més de 8.000 oficines actuals de Registres Civils, i les suposades "1.100 oficines del Registre", que seran els Registres de la Propietat i els jutjats de pau, només ho seran per poder presentar a través d'elles les sol·licituds, com en qualsevol administració o servei de correus, però que no prestaran cap altre servei com a expedició de certificats, tramitació d'expedients o pràctica d'inscripcions.

CCOO denuncia el desistiment del Ministeri de Justícia en la modernització del Registre Civil. Fins i tot la Llei 20/2011 estableix que el registre civil ha de ser completament electrònic; en gran part ja ho és, ja que des de l'any 2001 existeix una base de dades comuna per a totes les inscripcions, i que si no s'ha avançat més en la millora tecnològica del Registre ha estat per la falta d'inversió en el Registre Civil des que el PP està governant. Per exemple, des de fa 15 anys és possible visualitzar, però no imprimir, des de qualsevol registre civil informatitzat, les inscripcions practicades en altres registres civils. Per a la millora tecnològica dels serveis públics no fa falta la seva privatització, Sr. Catalá, n'hi ha prou amb invertir en els serveis públics.

CCOO exigeix al Ministre de Justícia que es paralizati la privatització del Registre Civil, i torni al consens. CCOO reclama que el Registre Civil sigui de debò un registre civil públic, gratuït, modern, proper a la ciutadania, integrat en les administracions públiques i servit íntegrament per personal de l'Administració de Justícia, i no el bodrio que pretén imposar-nos.

CCOO acusa la Generalitat d'aplicar retallades sobre diners no percebuts en el pagament dels dies meritats de la paga del 2012 als seus treballadors i treballadores

El dia 10 de març del 2015, el Consell Executiu de la Generalitat va aprovar un Acord de Govern per al retorn dels 44 dies de la paga del 2012 als empleats públics. Mitjançant aquest Acord, el Govern torna a ordenar la minoració d'un 5% del salari anual del 2012, que havia quedat sense efecte, per norma i de fet, en aplicar el Reial decret llei de 13 de juliol del 2012.

Cap càrrec de l'Administració ha informat els representants dels treballadors i treballadores de com es retornarien els 44 dies. Tot i així, des de l'Àrea Pública de CCOO hem conegut que el Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat ha donat instruccions per a l'elaboració de les nòmines del març, segons les quals una part de la plantilla no percebrà de forma íntegra aquests 44 dies.

CCOO vol manifestar el rebuig a l'Acord de Govern i a les instruccions que ha donat el Departament d'Economia i Coneixement perquè contradiuen les manifestacions de la vicepresidenta al Parlament de Catalunya, incompleixen els compromisos assolits en la Mesa General de la Funció Pública, que manifestaven que cada treballador i treballadora rebria el 24,04% de la paga de 2012, així com les manifestacions que va fer l'Administració al llarg del 2012 que els treballadors i treballadores de la Generalitat no tindrien retallades addicionals a les decretades pel Govern central.

Amb aquestes mesures, els treballadors i treballadores de la Generalitat de Catalunya serem els únics empleats públics del nostre país i del conjunt de l'Estat espanyol que no rebrem de forma íntegra aquest retorn.

CCOO vol denunciar, en cas de confirmar-se la informació no oficial de la qual disposem, que l'aplicació del descompte del 5% del salari del 2012 s'ha fet sobre una quantitat superior a la realment percebuda en aquell any; la Generalitat s'estaria apropiant de forma no lícita d'una part de les retribucions dels seus treballadors i treballadores.

Finalment, entenem que el Govern de la Generalitat no pot discriminar de nou els seus treballadors i treballadores amb la recuperació de la paga del 2012 i molt menys aplicant el descompte del 5% sobre un salari que no van cobrar a causa de la supressió de la paga del desembre

CCOO de Catalunya va participar i va donar suport al 1r Congrés en defensa del transport públic

El dissabte 11 d'abril, a Barcelona, es va celebrar el 1er Congrés en defensa del transport públic, a l'ateneu cultural i popular "L'Harmonia" del barri de Sant Andreu del Palomar.

Aquest congrés és fruit de la iniciativa de diverses entitats (especialment de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic), i té com a objectiu posar en comú i potenciar els diferents moviments socials que s'han constituït a Catalunya en relació als problemes que presenten les xarxes de transport públic. L'encariment continuat de les tarifes, la supressió de rutes de trens i autobusos o l'empitjorament de les condicions per als usuaris i usuàries han motivat la creació de diverses plataformes ciutadanes que han comptat amb el suport del sindicat.

Un altre resultat que del congrés es va extreure, va ser l'elaboració d'una proposta pel funcionament del transport públic que pugui contribuir a definir una veritable xarxa que doni servei útil i de qualitat a la ciutadania i que, especialment, compti amb un model de finançament adequat i suficient. En aquest sentit, hem de recordar que la llei de finançament del transport públic està pendent de concreció des de fa més de deu anys, i que CCOO de Catalunya ha reivindicat de manera continuada que el Parlament l'aprovi sense més dilació.

El 1er Congrés en defensa del transport públic ha generat expectació i es van superar les previsions de persones assistents. Aquest fet és una demostració de la rellevància que les organitzacions socials i la ciutadania en general donem en aquest servei bàsic per tal de garantir la cohesió social i la reducció d'impactes ambientals. Membres de CCOO participarem activament a tots els grups del treball del congrés. De la mateixa manera, hem aportat una bona quantitat de documentació, a partir de la nostra experiència en la defensa d'un model de mobilitat veritablement més segur, més just i més sostenible que l'actual.

Des de CCOO de Catalunya valorem positivament aquest congrés. Esperem que es produeixin avanços concrets en els objectius que s'han indicat, que poden contribuir de manera sensible a la millora del funcionament de les xarxes transport públic. Treballarem en aquesta línia, tant com a representats dels treballadors i treballadores a les empreses operadores del sistema o com a part de les diverses plataformes on tenim presència.

és públic,
és teu
Salva-ho
CCOO

EXIGEIX

QUE ELS TEUS IMPOSTOS GARANTEIXIN
SERVEIS A LA CIUTADANIA
PER A TOTHOM

és públic,
és teu
Salva-ho
CCOO

Els moviments socials es reuneixen a Brussel·les en defensa de l'accés universal a l'aigua

El dia 23 de març va tenir lloc una gran manifestació al matí i reunions al Parlament Europeu a la tarda. El dia 24, a la seu de l'EPSU, es va celebrar una gran assemblea dels moviments participants on es van compartir experiències, problemes i diferents enfocaments sobre com abordar en cadascun dels països la lluita comuna contra la privatització de l'aigua i la seva lluita com a dret humà. També van participar parlamentaris europeus, entre ells Ernest Urtaşun.

Per part de CCOO van assistir Pablo Fruits, de la Confederació; Francesc García, en qualitat de coordinador d'Aigües a Catalunya, i Fernando J. Antón, secretari del sector, fent valdre el treball realitzat per CCOO tant en la iniciativa ciutadana europea com en la lluita contra les privatitzacions, posant l'accent dels problemes de pèrdues d'ocupació que es poden derivar de la remunicipalització, pel que fa als treballadors i treballadores que presten actualment el servei, si no hi ha una modificació legislativa prèvia.

Per un conveni sense RAV

16 i 17 d'abril

REFERÈNDUM

- Plataforma del Comitè per un conveni plurianual
- Proposta de mobilitzacions pel mes de maig

NOLEM
NOSTRE
VIVEM

fora

ACTE D'HOMENATGE A ENRIQUE FOSSOUL

El més important no és la destinació sinó el camí

Durant la tarda del passat divendres 10 d'abril, en un saló ple amb persones procedents de tot l'Estat, familiars, amigues, amics, gents de CCOO, es va celebrar l'homenatge a Enrique Fossoul, mort en el passat mes de desembre.

Al llarg de vuitanta minuts, es van poder veure diversos vídeos sobre Enrique, un sobre la seva iniciació en la lluita antifranquista, un altre sobre els seus començaments sindicals en les Comissions Obreres de Correus i un tercer sobre la seva trajectòria política i sindical, un clar reconeixement al treball desenvolupat al llarg de les més de tres dècades d'entrega a la gent treballadora.

El poema de Kavafis "ITACA" va ser el fil conductor del conjunt de l'acte, recitat per l'actriu i actor que van participar, obrint i tancant l'acte la versió musicada de Lluís Llach.

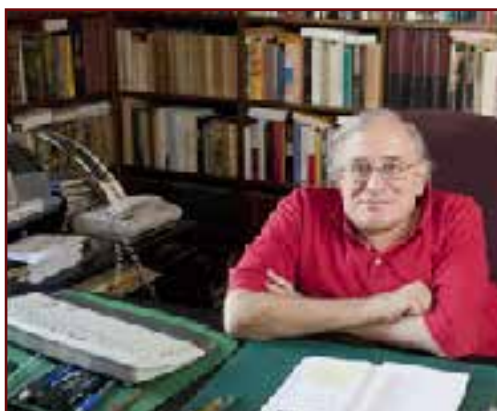
Al llarg de la presentació de l'acte, el company Pepe Galvez va recitar el poema de Miquel Martí Pol ESTIRP DE TITANS, poema que reflexa molt el que som les CCOO i en particular la figura d'Enrique.

Javier Jimenez secretari general FSC

Ignacio Fernandez Toxo secretari general CCOO

CCOO lamenta la mort del periodista Xavier Vinader a l'edat de 68 anys

CCOO lamenta la mort de Xavier Vinader, periodista compromès, nascut a Sabadell el 17 de febrer del 1947, que va dedicar la seva carrera a lluitar per la llibertat d'expressió i va destacar com a periodista d'investigació.

Autor de "Quan els obrers van ser els amos". Una setmana de vaga general política a Sabadell el febrer de 1976, va explicar els esdeveniments produïts en aquesta ciutat quatre mesos després de la mort del general Franco, on es va produir una veritable "ruptura" entre les estructures municipals del règim feixista i la població que volia

recuperar les llibertats i exigia l'amnistia per a tots els exiliats i detinguts polítics.

Vinader va treballar al Diari de Sabadell, Europa Press, La Vanguardia, Mundo Diario, Tele/eXprés, Mundo, Primera Plana o Interviú, entre altres publicacions. Va ser president internacional de Reporters sense Fronteres i va rebre la Creu de Sant Jordi (2007), la Medalla de la Ciutat al Mèrit Periodístic de l'Ajuntament de Sabadell i la Ploma d'Or de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB (2011).

Gràcies, Xavier Vinader.

El dilluns 13 de març va ser un dia trist per a la literatura i el pensament crític, van morir Eduardo Galeano i Günther Grass

Eduardo Galeano

Günther Grass

EN RECUERDO DE LOLA GONZALEZ RUIZ (del blog de Joaquín Aparicio Tovar Catedrático de Derecho del Trabajo y Seguridad Social. Universidad de Castilla - La Mancha.)

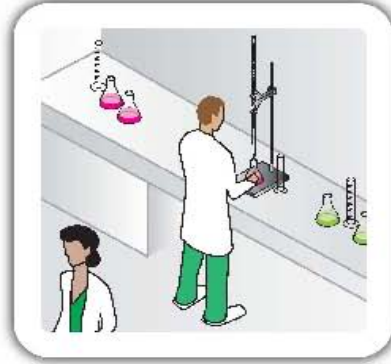
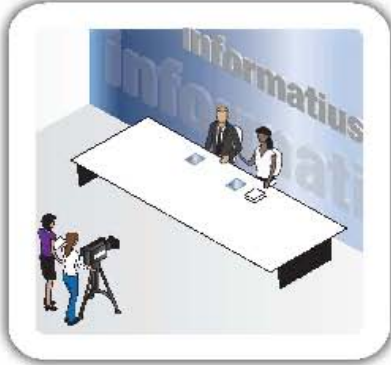
El viernes 10 de abril se celebró en el Paraninfo de la Universidad Complutense, en la calle San Bernardo de Madrid, un acto cívico en recuerdo de Lola González Ruíz que falleció el 29 de enero pasado, dos días después del 38 aniversario de la masacre que pistoleros fascistas perpetraron en el despacho laboralista de la calle Atocha 55, también de Madrid. En aquel atentado murieron 5 compañeros de Lola, entre ellos su segundo gran amor, Javier Sauquillo, mientras otros varios quedaron gravemente heridos, como la misma Lola. El primero, Enrique Ruano, fue asesinado por la Brigada Político-Social franquista en enero de 1969, mientras ella estaba detenida en las dependencias de la terrible Dirección General de Seguridad. En aquel entonces ambos eran estudiantes de Derecho.

Lola Gonzalez i Enrique Ruano

Si et treuen el que és públic
et costarà car

Viatges Macuvi

GC-42-MD

Via Laietana, nº 11 – 08003 Barcelona – Tel. 93 268 09 10

E-mail: ventas@viajes-macuvi.com

Desde 1951 a su servicio

¿Vols alliberar-te
d'ulleres i lentillas?

Láser per lluny i aprop

Oferta per a Persones **afiliades a CCOO i associats ***
Inclou pares, fills, germans i parella

599€ / ull	LASIK	Miopia Hipermetropia i Astigmatisme
799€ / ull	LASIK Zyoptix	
950€ / ull	FemtoLASIK Zyoptix	
1200€ / ull	Supracor	Vista Cansada
Finançament disponible. Consulti'ns		

Les millors clínica, les millors ofertes **www.abanzis.com**
Institut Oftalmològic Castanera, Barcelona

96 577 11 56 · 699 05 45 25 · info@abanzis.com

*En la nostra Web i en Ofertes per a Col·lectius trobaràs tota la informació. Oferta vàlida fins a final del 2013.

ADAMS Oposicions

Millora la teva situació laboral amb grans avantatges!

Acord de col·laboració FSC CC00 - ADAMS

Descomptes afiliats:

- ▶ Classes Presencials 25%
- ▶ Preparació Online 25%
- ▶ Llibres Teòrics i Pràctics 20%

Pensa en tu.

Compta amb nosaltres.

www.adams.cat 902 333 543 Segueix-nos

HORARI D'ATENCIÓ DE LA FSC-CCOO DE CAT

DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 HORES A 14 HORES

DE DILLUNS A DIJOUS DE 16 HORES A 19 HORES

DIVENDRES TARDA DE 16 HORES A 18 HORES

Delegados y delegadas,
en apoyo a tu labor, te entregamos
un **seguro gratuito**
para cubrir tu
ACTIVIDAD SINDICAL, por un
capital de 6.010€

ATLANTIS
seguros

CCOO

DELEGACIONES ATLANTIS CATALUNYA:

C. Balmes, 75 08007 Barcelona Tel. 93 496 47 70	Via Laietana, 16 08003 Barcelona Tel. 93 481 27 05	Crta. d'Espugues, 68 08940 Cornellà Tel. 93 474 00 05	C. Impressors Oliva, 3 17005 Girona Tel. 972 41 60 96
Pça. de Les Hortes, 4 08400 Granollers Tel. 93 860 06 16	Avda. Catalunya, 2 25001 Lleida Tel. 973 21 15 04	C. Barcelona, 25 08240 Manresa Tel. 93 877 34 81	Avda. Francesc Riera, 2-4 08760 Martorell Tel. 93 776 63 35
C. de les Tres Creus, 104 08202 Sabadell Tel. 93 745 05 41	C. August, 48, 1ª 43003 Tarragona Tel. 977 25 24 10	C. de la Unió, 23 08221 Terrassa Tel. 93 733 61 74	

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador de

CCOO

SERVEIS A LA CIUTADANIA

Direcció : Xavier Navarro

Edició: Secretaria de Comunicació FSC-CCOO